

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. Hominum supra Deum sese efferentium superbia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

blasphemo dicebat palam. Si à principio creationis humana Dei altissimi consilio interfuisset, nonnulla melius ordinatusq; condita fuisse. O vana, ô funesta, ô superba atque inutilia verba! Non sic David sentiebat dicens: *Mirabilia opera tua, Domine, & quis cognoscet nimis? Et iterum: Quàm magnificata sunt opera tua, Domine? omnia in sapientia fecisti. Et sapiens: Omnia opera Dei bona, nec est qui addat. Nam & Redemptoris testimonio, ipse Salomon cum tota sapientia sua, qui cuncta ab hyssopo usque ad cedrum perseruatus est, minimum Dei opus, nec intelligere, & multò minùs iudicare est ausus, inquam, cum me verterem, ad cogitandum opera Dei, vidi esse afflictionem spiritus, & vanitatem, cum non possit homo illa explicare sermone.*

Ingens igitur, monstrosa, & prorsus diabolica fuit Alfonsi superbia; Deo execrabilis, iuxta illud: *Arrogantiam & superbiam, ego detestor: & hominibus despicibilis: cum omnis arrogantia odiosa est,* ait Cicero, *tum illa ingenij atque eloquentia multò molestissima.* Quàm vtinam, sicut omnes ex animo, nunc his auditis detestamur, ita etiam non imitemur! *Profectò hoc sic est, ut puto,* ait Comicus, *omnibus nobis, ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus.* Nec docti tantùm superbiunt, sed illi quoque, qui ne tria quidem Steffichori nôrunt, non supra ingenium modò, sed supra naturam quoque sapere se arbitrantur. Sunt, & sunt profectò non pauci, atque vtinam non etiam de præsentibus nonnulli essent, qui Momum agunt, ac supra ipsum se se Deum (quod de Antichristo prædicit Paulus) efferunt, & se ipsâ, diuinâ, increatâ, immensâ sapientiâ existimant esse sapientiores, Deiq; opera censent se facturos fuisse meliora. Itaque illa sacrilego iudicio temerare, & stultissima mente quasi emendare conantur, ad modum *Alfonsi*, qui fortè si interrogatus fuisset, in quo emendare voluisset opera Dei, nihil aliud dixisset, quàm quòd hanc stellam in Austrum, illam transposuisset in Aquilonem. At multi longè censent grauiora, & plura, homines verè Bombylij, & Ardeliones. Quoties enim audimus dicentes: *Quare Deus homines condidit, si aliquos voluit damnare? Quare Euam permisit tentari? Quare diabolum non coërcet, ne tot mala mundo inducat? Melius fuisset, si homo peccare non potuisset: si omnia fausta & laeta, & nihil triste fuisset. Ego, si Deus essem, Infernum extinguerem: Confessiones tollerem; Non permetterem, ut homines ieiunijs & alijs corporis*

C

castiga-

XI.

HOMINVM SUPRA DEVM SE
SE EFFERENTIVM
SUPERBIA,
Prou. 8. 13.

2. Thessal. 1. 4
2. Cor. 10. 5.

castigationibus se vexarent: Ego, si Deus essem, ait alius, Ioannem, Paulum, Leonardum non sinerem vivere. Vt quid enim terram occupat? Denique sunt qui putant, sibi à Deo iniuriam fieri, quòd non sint nobilioribus parentibus, & in fortunas ampliores nati: quòd non ingeniosiores, corpore valentiores; quòd curui, manci, lufci, calculosi, aut alio genere morborum ægroti: alij mallent esse longiores, alij breuiiores: alij vellent sibi barbam datam, aljs sua barba, alijs aliud non placet: voluissent priùs se à Deo interrogatos, & consultos, qualem formam vellent habere. Denique quoties tristamur nimis, quòd victum nostrum exercitum audiamus, aut quòd non omnia succedant, iuxta nostram voluntatem? &c. Nonne hoc est dicere: *Si à principio creationis humana Dei altissimi consilio interfuissem, nonnulla melius ordinatiusq; condita fuissent?* Nonne hoc est supra astra Dei conscendere? Nonne hoc est se exaltare, & mereri humiliationem? vt cum Lucifero ruant, qui cum Lucifero cristas erexerunt? Nonne meritò, Angeli, dum hæc audiunt, dicunt: *disperge superbos, in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humiliat?* Et, si vultis audire scelerum extrema, putatis, solum diabolium velle, vt Christus *cadens adoret eum?* Etiam hodie homines tam insolentes, & impudentes inueniuntur. Quid? an non dicere audent? immo, quod plus est, reipsa volunt, vt non illi Dominũ, sed vt Dominus ipsos adoret? Vultis, vt digito eos demonstrum? Vos ipsi eos potestis cognoscere, palam illos videtis. Numquid templum factum est, vt in illo Christum, in SS. Eucharistia præsentem, adoremus? At sunt, qui ad templum eunt, in quo, quasi nihil haberent, pro venia peccatorum, pro gratia hac & illa, pro parentibus & amicis, exorandum, in templo non solum, sine omni sensu, sine omni pietate stant, vt statua & saxa, verum etiam, qui ibi manibus nugantur, linguis fabulantur, oculis libidinantur. Itaque templũ illis debet seruire, non Deo: immo Deus debet ipse officia, sacra, vesperas in templis ad suum honorem institutas pati, vt à se transferantur, & talibus templorum violatoribus, ad aspectus impuros, ad sacrilegè garriendum, ad nescio quæ infanda cogitanda, sint locus, & occasio, seruiantque volentibus peccare. Lustra alij, & lupanaria adeunt, qui talia meditantur, isti templa, non iam Numinis, sed Veneris gymnasia. Quid dico? ipse tunc præsens Deus, debet

Iob. 40. 6.

Iob. 40. 6.

bet istorum esse auditor, & quasi ibi non jam caelestes aquilæ, ad diuinum illius corpus, in SS. Eucharistia, adorandum, sed corui ad strebularum carnes deuorandas congregarentur. Neque hoc semel fit duntaxat, sed sæpe, sed à quibusdam semper, vt & de *Alfonso* scribitur, eum blasphema illa sua verba sæpe repetiuisse.

Quid rex faceret mancipio, à quo videret, rebellionem excitatam, se de throno deiici, purpura atque sceptro exui, regno spoliari? Nihil simile moliebatur Saulo Dauid, sed quia eum æmulum suum esse putabat, quot non modis eum est persecutus? Quare, cum, more gigantum Iouem de cælo deripere conantium, superbi Deum ipsum oppugnent, Deus alioqui mitissimus, & ad veniam paratissimus seuerissimè, *superbis resistit*. Quod statim fecit ab initio, cum Luciferum Angelorum omnium pulcherrimum è summo cælo, ad ima Tartara deiecit. Quid faciet homini superbia & arrogantia, Luciferum ipsum superanti? Heraclius Græcorum Imperator receperat crucem à Cosroe Persarum rege, perpetuæ pacis pignus, in qua Redemptor humani generis Christus pependerit, eamque Hierosolymis magnifica pompa inferre parabat. Ergo habitu Imperatorio crucem humero baiulans ad vrbs portam peruenit, sed in vestigio consistens, diuina vi cohibitus pedem nusquam mouere potuit. Proin admonitus à Patriarcha, vt vili habitu, nudisque pedibus gestaret crucem eius Seruatoris, qui nudus pro nostra omnium salute cruci affixus esset; statim abiectâ purpurâ, sumtòque sacco, ac nudis pedibus crucem potuit sustinere, promouere gressum, & tendere quò volebat. Huius facti memoria solenniter quarta decima Septembris celebratur. Hoc est, quod S. Petrus, & S. Iacobus pronunciant: *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam*. Vt enim Heraclio superbe, & more duntaxat imperatorio incedenti, vrbs Hierosolymitanam ingredi non licuit, quæ vili habitu ac nudis pedibus crucem baiulanti aperta atque peruia fuit: ita tumentibus animis non patent cæli portæ, nimis angustæ ansatis hominibus, & qui phylacteria sua dilatant, cum tot fimbrijs, & paludamentis venientes. Alij, qui nôrunt, quàm arcta sit via, etiam centones abijciunt, vt nudi nudum Christum sequantur. Illuc Epulo diues, ventriosus, purpurâ indutus non potuit ingredi, Lazarus autem fame & macie extenuatus, nec saccos pecuniarum secum fe-

XII.
SUPERBORVM
DAMNA, ET
HVMILIVM LY-
CRA.

1. Petr. 5. 5.
Iac. 4. 6.

Egnat. lib. 1.
c. 6. & Bonifacius
1. 8. dec. 6.

VIII.
Luc. 16. 23.